

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 51P/333/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215210733
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Klepáčová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2016:2215210733.1

Rozhodnutie

Okresný súd Bratislava III, v konaní pred samosudkyňou JUDr. Annou Klepáčovou, v právnej veci starostlivosti súdu o maloletých: Y. D., nar. XX.XX.XXXX, t.č. bytom R. X, E., štátny občan SR, maloleté dieťa zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, úsek sociálnych vecí a rodiny, pracovisko Senec, so sídlom Krátka 1, Senec, maloleté dieťa rodičov: matka: G. W. D., rod. E., nar. XX.XX.XXXX, t.č. bytom R. X, E., štátny občan SR, otec: B. K. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom L.Á. XXX/XX, Š., o zmene úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k mal. dieťaťu v rozsahu osobnej starostlivosti, výživy a styku , takto

rozhodol:

Súd mení právoplatný rozsudok OS Dunajská Streda, č. konania 7P/4/2013 - 98 zo dňa 1.4.2014 nasledovne:

Mal. dieťa : Y. D., nar. X.X.XXXX sa zveruje do osobnej starostlivosti matky.

Otec je povinný platiť na mal. dieťa : Y. D., nar. X.X.XXXX výživné vo výške 170 ,- eur mesačne, v pravidelne sa opakujúcich plneniach splatných najneskôr k 15 dňu v mesiaci vopred k rukám matky, s účinnosťou od 1.8.2015.

Právo styku otca z mal. dieťaťom : Y. D., nar. X.X.XXXX súd ponecháva bez súdnej úpravy.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania podľa § 79 ods. 1,2 OSP zo dňa 05.06.2015 , doručený pôvodne na Okresný súd Dunajská Streda, postúpený na tunajší súd dňa 22.09.2015 rodičia /otec, matka/ maloletého dieťaťa žiadali, aby súd zmenil doterajšiu úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode ich manželstva na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 7P/4/2013-98 zo dňa 01.04.2014, tak že sa maloleté dieťa zveruje z osobnej starostlivosti otca do osobnej starostlivosti matky, ponechá doterajšiu úpravu zastupovania a správy majetku mal. dieťaťa tak, že zastupovať a spravovať majetok maloletého dieťaťa budú obaja rodičia, otcovi uloží povinnosť platiť výživné na maloleté dieťa v sume 170 eur od mesiaca júl 2015 vždy do 15.dňa v mesiaci na účet matky. Styk otca s maloletou súd ponechá bez súdnej úpravy.

Skutkovo návrh vo veci samej odôvodnili rodičia maloletého dieťaťa tak, že od posledného rozhodnutia ohľadne výchovy a výživy maloletej na čas po rozvode manželstva rodičov, došlo k podstatnej zmene pomerov na strane maloletej, ktorá so súhlasom otca od 01.08.2014 býva u matky, kde aj od začiatku školského roka 2014/2015 navštevuje základnú školu v Senci.

Kolíznym opatrovníkom nevyužil právo vyjadriť sa k spoločnému návrhu rodičov.

Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 15.2.2016 v neprítomnosti kolízneho opatrovníka, v súlade s § 101 ods. 2 OSP.

Na zistenie skutkového stavu súd vykonal dokazovanie výsluchom rodičov a prečítaním listinných dôkazov, zadokumentovaných v súdnom spise.

Z právoplatného rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 7P/4/2013-98 zo dňa 01.04.2015 mal súd preukázané, že tento súd rozviedol manželstvo navrhovateľky: G. W. D., U.. XX.XX.XXXX a odporcu: B. K. D. a schválil rodičovskú dohodu o výkone rodičovských práv a povinností maloletým deťom na čas po rozvode tak, že

1/ maloleté dieťa: Y. D., nar.X.X.XXXX zveril na čas po rozvode do osobnej starostlivosti otca

2/ maloleté dieťa: F. K. D., nar. XX.X.XXXX zveril na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky.

3/ Obaja rodičia sú oprávnení maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok

4/ Otec sa zaväzuje platiť výživné na mal. dieťa F. K. D., nar. XX.X.XXXX vo výške 200,- eur mesačne k rukám matky

5/ Matka sa zaväzuje platiť výživné na mal. dieťa, Y. D., nar.X.X.XXXX vo výške 50,- eur mesačne k rukám otca

6/ Styk matky s mal. dieťaťom: Y. D., nar.X.X.XXXX sa upravil neobmedzene

7/ Styk otca s mal. dieťaťom: F.E. K. D., nar. XX.X.XXXX sa upravil tak, ako je vo výrokovej časti cit. rozsudku uvedená.

Z rozsudku Krajského súdu Trnava súd zistil, že ako odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil len vo veci týkajúcej sa mal. dieťaťa F. K. D., nar.X.X.XXXX v časti výšky výživného tak, že otec je povinný prispievať na výživu maloletého F. K. mesačne sumou 150 eur k rukám matky.

- Z rozhodnutia Spojenej školy s vyučovacím jazykom maďarským súd zistil, že riaditeľ školy prijal maloletú do vzdelávacieho programu úplného stredného odborového vzdelávania. Na študijný odbor učiteľstvo pre materské školy a vychovávateľstvo v školskom roku 2015-2016.

- Zo zmluvy o nájme súd zistil, že matka ako nájomca uzatvorila nájomnú zmluvu s prenajímateľom, kde predmetom nájmu je trojizbový byt v Senci za nájomné 300 eur mesačne.

- Z potvrdenia o príjme otca v spoločnosti PLASTIC OMNIUM EXTERIORS, s.r.o. súd zistil, že priemerný príjem otca v čistom za rok 2015 bol 2168, 48 €.

- Z potvrdenia o príjme matky súd zistil, že priemerný príjem matky v čistom za rok 2015 bol 649,50 €.

- Z rozsudku Krajského súdu Trnava súd zistil, že odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti určenia výživného mení tak, že otec je povinný prispievať na výživu maloletého F. K. mesačne sumou 150 eur.

Z výpovede matky mal súd preukázané, že maloletá je u matky, otec dobrovoľne platí výživné 170 eur/mes, dlh na výživnom nemá. Matka nemá okrem detí z manželstvá ďalšiu vyživovaciu povinnosť. Zamestnaná je ako učiteľka Spojenej školy s vyučovacím jazykom maďarským s priemerným mesačným zárobkom v čistom 649,50eur, iný príjem nemá. Maloleté dieťa je v školskom roku 2015/16 študentom denného štúdia v prvom ročníku na strednej spojenej škole s vyučovacím jazykom maďarským. Matka spolu s maloletou býva v podnájme. Odôvodnené potreby maloletej sú max. do výšky 380 eur/mes, matka na ňu poberá prídavky a daňový bonus. Plnoletá dcéra študuje v Budapešti, kde sa prevažnú časť roka zdržuje. Maloletý F. K. býva taktiež u matky, súrodenci si dobre rozumejú, je žiakom ZŠ s vyučovacím jazykom maďarským, je v 3 triede, je zdravý, jeho potreby sú cca 300 eur/mes. Otec platí na maloletého výživné po 150 eur/mes., ktoré mu bola určená rozsudkom KS v Trnave.

Z výpovede otca mal súd preukázané, že právoplatným rozsudkom na čas po rozvode bola mal. zverená otcovi. Maloletá bývala u otca v období od 7.2.2013 do 31.7.2014, potom chcela bývať u matky, rodičia sa dohodli, že jej želanie budú akceptovať. Maloletá je s otcom v pravidelnom kontakte, výživné otec platí dobrovoľne od odsťahovania sa maloletej vo výške 170 eur/mes. Aktuálne nemá žiaden dlh na výživnom. Otec má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k mal. synovi F. K. D. 26.1.2007, ktorý je zverený matke a k plnoletej dcére C. D., ktorá študuje na nadstavbovom štúdiu po ukončení maturity dennou formou v Maďarsku. Otec je programátor, jeho priemerný mesačný zárobok je 2168,48 eur, žije sám.

Podľa § 163 ods. 2 OSP rozsudky o výchove a výžive maloletých detí a o priznaní alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

Podľa § 26 Zákona o rodine ak sa zmenia pomery, môže súd aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine rodičia mal. dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. / veta prvá/

Podľa § 65 odsek 1 Zákona o rodine ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa § 62 odsek 2 Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 odsek 3 Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 odsek 4 Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 odsek 5 Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnuté vynaložiť.

Podľa § 75 odsek 1 Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 75 odsek 2 Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 76 odsek 1 Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 77 odsek 1 Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 1 Zákona číslo 601/2003 Zbierky zákonov o životnom minime v znení neskorších predpisov (ďalej len citovaného zákona) tento zákon ustanovuje životné minimum ako spoločensky uznanú minimálnu hranicu príjmov fyzickej osoby, pod ktorou nastáva stav jej hmotnej núdze.

Podľa § 2 citovaného zákona, za životné minimum fyzickej osoby alebo fyzických osôb, ktorých príjmy sa posudzujú podľa § 3 spoločne, sa považuje suma alebo úhrn súm

- a) 198,09 eura mesačne, ak ide o jednu pľnoletú fyzickú osobu,
- b) 138,19 eura mesačne, ak ide o ďalšiu spoločne posudzovanú pľnoletú fyzickú osobu,
- c) 90,42 eura mesačne, ak ide
 1. o zaopatrené nepľnoleté dieťa,
 2. o nezaopatrené dieťa.

Pri dokazovaní súd vychádzal z platnej právnej úpravy že úprava výkonu rodičovských práv a povinností k mal. dieťaťu predstavuje osobitnú úpravu tzv. nesporového konania, upraveného v § 176 a nasl. OSP, v ktorom konaní sa postupom súdu uplatňuje zásada vyšetrovacia / § 120 ods. 2 OSP/ a oprávnený rodič nenesie procesnú zodpovednosť za zhromažďovanie skutkového materiálu a neunesenie dôkazného bremena nemusí pre neho znamenať nepriaznivý výsledok., pretože súd je povinný na zistenie skutkového stavu vykonať ďalšie dôkazy účastníkmi nenavrhnuté alebo neoznačené.

Zhodnotením vykonaných dôkazov jednotlivo ako aj v ich vzájomnej súvislosti s prihliadnutím na všetko, čo za konania vyšlo najavo, mal súd v prejednávanej veci preukázanú podstatnú zmenu pomerov na strane ich mal. dieťaťa Y. D., vo veku 16 rokov, ktoré sa fakticky so súhlasom oboch rodičov nachádza od 1.8.2015 nepretržite v osobnej starostlivosti matky.

Súd v záujme mal. dieťaťa podporne prihliadal k zhodným stanoviskám a vyjadreniam rodičov, naďalej však pri svojej úvahe, či na strane matky má maloletá lepšie predpoklady pre výkon osobnej starostlivosti vychádzal z dôkazne preukázaného skutkového stavu, že na strane žiadneho z rodičov neexistuje zásadná a závažná prekážka, ktorá by ho z výkonu osobnej starostlivosti o dieťa vylučovala. Obaja rodičia sú spôsobilí k právnym úkonom, obaja rodičia majú rodičovské práva a povinnosti bez pozastavenia ich výkonu, obmedzenia či zrušenia právoplatným súdnym rozhodnutím. Maloletá má pozitívny citový vzťah k obojmu rodičom. V záujme mal. dieťaťa preto súd prihliadal na prejavenú vôľu dieťaťa a výkon faktickej osobnej starostlivosti matky, starostlivosť zo strany matky je bez závad, preto nie je daný žiaden zákonný dôvod pre zmenu tohto faktického stavu tam, kde absentujú skutkové a právne dôvody.

Zmena zverenia maloletej z osobnej starostlivosti otca do osobnej starostlivosti matky zodpovedá nielen spoločnej vôli rodičov, ale predovšetkým je aj v súlade s názorom maloletého dieťaťa, ktorému súd venoval náležitú pozornosť. Pri svojom rozhodnutí súd zároveň prihliadal aj na to, že zverením mal. dieťaťa do osobnej starostlivosti matky bude plne rešpektované právo otca na zachovanie jeho vzťahu k maloletej tak v rámci výkonu jeho práva styku ako aj práva na pravidelné informovanie o veciach týkajúcich sa maloletej, čím bude zabezpečený celkový úspešný vývoj maloletej nielen po stránke hmotného zabezpečenia, ale aj po stránke citovej, duševnej, morálnej., zároveň sa maloletej vytvoria vhodnejšie podmienky pre pokračovanie v štúdiu v rámci súvislej prípravy pre výkon jej budúceho povolania.

Preto o zmene zverenia súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku, v súlade s § 26 Zákona o rodine v spojení s § 163 ods. 2 OSP.

Právoplatné rozhodnutie Okresného súdu Dunajská Streda o zastupovaní mal. dieťaťa a správa jeho majetku oboma rodičmi na čas po rozvoďte naďalej plne rešpektuje nielen záujem mal. dieťaťa, ale aj doterajší výkon týchto rodičovských práv a povinností zo strany oboch rodičov, ktoré tvoria ich súčasť. Takto upravené práva a povinnosti rodičov súvisiace so zastupovaním maloletej v jej osobných a majetkových právach a v správe jej majetku nevyžadujú jeho zmenu, záujem maloletej naďalej vyžaduje, aby ich rodičia mohli ďalej vykonávať spoločne., v ich výkone sú si naďalej ako zákonní zástupcovia rovnocenní.

Zmena zverenia maloletej z osobnej starostlivosti otca do osobnej starostlivosti matky si však dôvodne vyžaduje zmenu právoplatného rozhodnutia o výživnom k maloletej, v súlade s § 78 ods. 1 Zákona o rodine.

Súd vychádzal zo skutkového zistenia, že mal. dieťa je nemajetné a preto v rozsahu svojich odôvodnených potrieb odkázané k ich úhrade prednostne oboma rodičmi. Zároveň súd prihliadal aj na skutočnosť, že rodičia majú dve ďalšie vyživovacie povinnosti na spoločné deti, pričom na strane oboch rodičov je zabezpečená ich bytová situácia.

Zákon o rodine v tretej časti prvá hlava, prvý oddiel upravuje ako samostatný druh vyživovaciu povinnosť rodičov k deťom, pričom v § 62 ods. 1 explicitne vymedzuje okruh osôb oprávnených výživou = t.j. deti rodičov, ak nie sú schopné sa živiť samé a okruh rodičov / matka, otec/ ako osôb povinných výživou.

Z povahy výživného je zrejme, že výživné na dieťa je osobným právom dieťaťa voči rodičom, ktorým vyživovacia povinnosť vyplýva priamo zo zákona, ktorú v prípade, že sa dobrovoľne neplní súd určuje samostatným výrokom a v prípade maloletého dieťaťa spolu s označením osoby povinnej ho preberať za maloleté dieťa od osoby povinnej výživou dieťaťa.

Pri rozhodovaní o výživnom na mal. dieťa súd prihliadal na platnú zákonnú úpravu, podľa ktorej vyživovaciu povinnosť majú obaja rodičia, je stanovená zákonom a pri určovaní jej výšky sa vychádza z individuálnych schopností každého z rodičov primeranosti ich príjmov k dosiahnutému veku, zdravotnému stavu, vzdelaniu, ako aj pracovných možností na trhu práce, pretože výživné na každé mal. dieťa je najzákladnejším atribútom rodičovských povinností, od ktorej sa odvíja kvalita života maloletého dieťaťa. Základné životné potreby, ako sú strava, bývanie, ošatenie, až po potreby súvisiace so vzdelávaním a všestranným rozvojom osobnosti dieťaťa, sú z hľadiska ich napĺňania a uspokojovania nevyhnutným podkladom pre ďalší rozvoj dieťaťa a jeho plnohodnotné začlenenie sa do spoločnosti a napokon podieľanie sa na jeho vývoji a napredovaní.

Rovnako však súd pri svojej úvahe prihliadal na skutočnosť, že plnenie vyživovacej povinnosti oboch rodičov nie je bez obmedzení, nakoľko sa odvíja od individuálnych schopností a možností každého z rodičov, potenciality ich príjmov, determinovanej nevyhnutnými nákladmi povinného rodiča na udržanie si vlastného zdroja príjmu., ako aj počtom ďalších vyživovacích povinností rodičov. Súd prihliadal aj na výrokovú časť rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č.k:7P/4/2013-98 zo dňa 1.4.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave, čk: 24COP/63/2014-147 zo dňa 10.9.2014 ktorým na čas po rozvedení odvolací súd otcovi uložil povinnosť platiť výživné na maloletého vo výške 150,- eur mesačne., oproti sume 200,- eur mesačne, uloženej rozhodnutím súdu I. stupňa. V rozhodnej dobe tejto úpravy bol čistý príjem otca 1.628,- eur/mesačne, aktuálne vo výške 2.168,48 eur, príjem matky bol 436,70 eur mesačne v čistom., aktuálne vo výške 649,50 eur mesačne.

Obom rodičom trvala vyživovacia povinnosť aj k plnoletej dcére Júlii, nar.23.2.1996, pri nákladoch na jej výživu zo strany otca najmenej vo výške 170,- eur mesačne.

Zákonným predpokladom zmeny právoplatného rozsudku o výživnom je iba závažnejšia zmena pomerov. Nestačí preto len úvaha, že doterajšie výživné na deti je neprimerané, pretože inak by došlo k neprípustnosti reparácie právoplatného rozhodnutia súdu. Zmenu pomerov je súd povinný skúmať na strane všetkých účastníkov konania, t.j. nielen na strane maloletých a plnoletých detí, ako osôb oprávnených výživou, ale aj na strane každého z rodičov, ako osôb povinných výživou, pričom zároveň musí ísť o zmenu tých okolností (na jednej či druhej strane), ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozsudku.

V tomto smere ustálená súdna prax vždy považuje za dôvodnú zmenu pomerov vyšší vek dieťaťa, rovnako však aj rozšírenie vyživovacích povinností na strane povinného, ako aj pokles príjmu povinného z objektívnych dôvodov.

Pre určenie dôvodnosti zmeny pomerov je vždy rozhodujúca len tá zmena, ktorá nastala po právoplatnosti pôvodného súdneho rozhodnutia, pričom táto zmena pomerov musí byť súčasne v príčinnej súvislosti s preukázaným záverom, že v jej dôsledku je treba zmeniť aj výšku výživného.

Zákonným predpokladom zmeny právoplatného rozsudku o výživnom je iba závažnejšia zmena pomerov. Nestačí preto len úvaha, že doterajšie výživné na maloleté dieťa je neprimerané, pretože inak by došlo k neprípustnosti reparácie právoplatného rozhodnutia súdu. Zmenu pomerov je súd povinný skúmať na strane všetkých účastníkov konania, t.j. nielen na strane maloletých detí, ako osôb oprávnených výživou, ale aj na strane každého z rodičov, ako osôb povinných výživou, pričom zároveň musí ísť o zmenu tých okolností (na jednej či druhej strane), ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozsudku.

Pre určenie dôvodnosti zmeny pomerov je vždy rozhodujúca len tá zmena, ktorá nastala po právoplatnosti pôvodného súdneho rozhodnutia, pričom táto zmena pomerov musí byť súčasne v príčinnej súvislosti s preukázaným záverom, že v jej dôsledku je treba zmeniť aj výšku výživného.

Zhodnotením vykonaných dôkazov mal súd preukázané, že zmena výkonu osobnej starostlivosti o maloletého dieťaťa je podstatnou zmenou pomerov, ktorá si dôvodne vyžaduje, aby súd zaviazal otca,

ktorý už nevykonáva od 1.8.2015 osobnú starostlivosť o toto dieťa k povinnosti platiť výživné na maloletú od tejto faktickej zmeny pomerov., pri určení výživného bol súd povinný prihliadať na výšku odôvodnených potrieb, ktorú maloletá nemá zabezpečenú žiadnym vlastným príjmom, resp. výnosom., pretože je nemajetná. S prihliadnutím k výpovedi matky, ktorá náklady maloletej vyčíslila maximálne do sumy 380,- eur mesačne, pričom na maloletú poberá prídavky a daňový bonus, možno akceptovať výšku výživného zo strany otca na maloletú, ktorej určenia sa zhodne domáhali v návrhu na začatie konania obaja rodičia.

Preto súd o zmene výživného na mal. dieťa rozhodol s poukazom k § 163 ods. 2 OSP v spojení s § 78 ods. 1 Zákona o rodine tak, ako je vo výrokovej časti rozsudku uvedené.

Súd je povinný rozhodnúť o celom predmete prejednávanej veci., preto zároveň skúmal, či z takto určenej výšky výživného na mal. dieťa vznikol otcovi dlh na zročnom výživnom od 1.8.2015 ku dňu rozhodovania súdu vo veci samej. Z vykonaného dokazovania na základe zhodných výpovedí rodičov bolo preukázané, že otec si výživné vo výške 170,- eur mesačne na maloletú dobrovoľne splnil k rukám matky tak, že ku dňu vyhlásenia rozsudku mu nevznikol žiaden dlh na zročnom výživnom na maloletú, čím nevznikla súdu povinnosť rozhodovať aj o zročnom výživnom na mal. dieťa osobitným výrokom. Súd akceptoval zhodný návrh rodičov, vykonaný voči súdu podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine v spojení s § 25 ods.2 Zákona o rodine, ktorým žiadali úpravu styku otca s maloletou neupravovať., a preto rozhodol tak, ako je vo výrokovej časti rozsudku uvedené.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1, písm. a) OSP, pretože konanie mohlo začať aj bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie.

Odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1OSP)

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Predbežne vykonateľný je rozsudok odsudzujúci na plnenie výživného (162 ods. 2 OSP) .